ఎర్రసీత

గొల్లపూడి మారుతీరావు

(పదిహేనేళ్ళ క్రిందట పాఠకుల్ని ఉర్రూతలూగించిన నవల)

(గత సంచిక తరువాయి)

19

మరో వారం రోజుల తర్వాత టీచర్స్ పట్టుకుని సరాసరి లక్ష్మీపతి ఇంటి ముందే ఆగాడు సుధాకర్. అప్పటికి లక్ష్మీపతి ఇల్లు చేరలేదు. నందిత చాలా మామూలు చీరలో ఇంటి పనులు చేసుకుంటోంది. ఇంటి ముందు బెంజ్ కారు. అందులోంచి గ్రీకువీరుడిలాగా దిగుతున్న సుధాకర్‌ని చూసి షాక్ అయింది. ఏం చెయ్యాలో తెలియక కంగారు పడిపోయింది.

తనని తాను చూసుకుని సిగ్గుపడిపోయింది. అతనంతటి అతను వచ్చినందుకు ఆనందపడిపోయింది. న్యాయంగా భర్త ఇంట్లో 'మందు కొలువు' తీర్చినందుకు ఆమె విసుగు చెందాలి. బాధపడాలి. కానీ అతను రావడమే తమ అదృష్టమనే వాతావరణాన్ని అత్యద్భుతంగా తయారుచేశాడు సుధాకర్.

ఆయన్ని కూర్చోమని చెప్పి, బాత్ రూములోకి దూరేసింది. చక్కగా స్నానం చేసి, సాధారణంగా పెళ్ళిళ్ళలో మాత్రమే కట్టుకునే ఖరీదైన వాయిల్ చీర కట్టుకుని చక్కగా బొట్టు దిద్దుకుంది. ఎందుకు? సుధాకర్ అనే పెద్దమనిషి కోరి తన ఇంటికి వచ్చాడు కనుక. 'ఫూల్! ఆయన విషాన్ని చేత్తో పట్టుకు వచ్చాడు' అని ఆమె మనస్సు చెప్పడం మరిచిపోయింది.

భర్త ఎక్కడికెళ్ళాడో తెలీదు. భర్త వచ్చేవరకు అతనితో కబుర్లు చెప్పడం తన బాధ్యతగా భావించి, ఎదురుగా కూర్చుంది. సుధాకర్ వచ్చిందే దీని కోసం. అయితే లక్ష్మీపతి కోసం ఎదురు చూస్తున్న గంటన్నరలో సుధాకర్ చాలా హుందాగా వరండాలో విరిగిన ఒకే ఒక కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. ఆ విరిగిన కుర్చీయే అద్భుతమైన సోఫాలాగా నందిత ఫీల్ అయ్యేటట్టుచేశాడు. ఆమె ముందు సిగరెట్టు కూడా కాల్చడం తనకిష్టం లేదని, రెండుసార్లు సిగరెట్టు పెట్టె తీసి జేబులో పెట్టుకున్నాడు. ఆయన్ని సిగరెట్టు కాల్చుకోవచ్చని నందిత బతిమాలింది, ప్రాధేయపడింది. అగ్గిపెట్టె తెచ్చి ఇచ్చింది. అయినా కాల్చలేదు. అతని సంస్కారానికి ఆమె మనస్సులోనే అభినందనలు తెలిపింది. ఇప్పుడు నందిత మనస్సులో రెండో ప్లస్ మార్కు పడింది.

లక్ష్మీపతి మోటారు సైకిలు ఆపకముందే బెంజ్ కారు చూసి తల్లకిందులైపోయాడు. తన కోసం ఎదురు చూస్తున్న సుధాకర్‌ని చూసి ఆనందంతో దాదాపు కళ్ళనీళ్ళు వచ్చినంత పనయింది. వెంటనే పరుగెత్తుకు వెళ్ళి చిప్స్, లేపర్స్, చీజ్ స్టిక్స్ కొనుక్కు వచ్చాడు. ఆ ఆనందంలో లక్ష్మీపతిని టీచర్స్ చాచికొట్టినట్టయింది. ఆరో పెగ్గు తర్వాత ఏం జరుగుతోందో లక్ష్మీపతికి తెలియదు. ఆరో పెగ్గు ఏం చేస్తుందో సుధాకర్‌కి తెలుసు. ఆరో పెగ్గుదాకా అతన్ని తీసుకువెళ్ళడం తెలుసు. యథాప్రకారంగా లక్ష్మీపతిని సుధాకర్, నందిత మోసుకెళ్ళి మంచం మీద పడుకోబెట్టారు. నందిత భర్త ప్రవర్తనకు క్షమాపణ చెప్పుకుంది. సుధాకర్ మరేం ఫరవాలేదని చిరునవ్వు నవ్వాడు.

ఖరీదైన వెల్వెట్ పరుపు మీద కుర్రాడు వాంతి చేసుకుంటే సిగ్గుపడే తల్లిలాగా, ఖరీదైన పార్టీలో దారి తప్పిన భర్త ప్రవర్తనకి క్షమాపణగా అతి గౌరవంగా సుధాకర్‌కి భోజనం పెట్టింది. తనగాలి కూడా ఆమెకి తగలనంత దూరంలో నడిచాడు సుధాకర్.

ఇంత చెపుతున్నప్పుడు సుధాకర్ అమ్మాయిని వలలో వేసుకోవడానికి కుట్ర పన్నే దుర్మార్గుడని చెప్పడం ఉద్దేశం కాదు. స్త్రీ తన మనస్సులో కన్నుగొట్టే మగాడికన్నా, తన నిర్లక్ష్యాన్నీ, హుందాతనాన్నీ, సంస్కారాన్నీ, సభ్యతనీ ప్రదర్శించే మగాడి పట్ల ఎక్కువ ఆకర్షితురాలవుతుందని సుధాకర్‌కు తెలుసు. కాగా, ఈ పాయింట్లన్నీ తన పక్షాన ఉన్నాయి. ఈ ఆకర్షణకి మొగ్గే స్వభావం నందితకి ఉంది. ***మధ్య తరగతి వర్గానికి ఓ బలహీనత ఉంది. పెరగాలనే ఆత్రం. పెరిగిన వాళ్ళ పట్ల గౌరవం. పెరగడంలో ఛాలెంజ్. పెంచుకోవాలనే తొందర. ఇది అందరికీ సామాన్యం కాదు. కానీ చాలా మందిలో చాలా తరచుగా కనిపించే వ్యసనం.*** ఇది లక్ష్మీపతిలో మెండుగా, నందితలో నిండుగా ఉన్నదని సుధాకర్‌కి తెలుసు. అతనికేం తొందర లేదు. కంగారు లేదు. నెమ్మదిగా, నిలకడగా, నమ్మకంగా తన లక్ష్యం వైపు ప్రయాణించేశాడు సుధాకర్.

ఈ సంఘటన తర్వాత, చాలా తరచుగా లక్ష్మీపతి ఇంటికి వచ్చాడు సుధాకర్. తప్పనిసరిగా ప్రతిసారీ లక్ష్మీపతి తాగి సగంలో స్పృహ తప్పాడు. ఎప్పుడూ నందిత సుధాకర్ కలిసి అతన్ని మంచం మీదకి చేర్చేవారు. ఎప్పుడూ క్షమాపణలతో నందిత సుధాకర్ ముందు కూర్చుని వడ్డన చేసేది. ఈసారి ఇంట్లోనే స్కాచ్ విస్కీ సీసా వదిలి వెళ్ళడం అలవాటు చేశాడు సుధాకర్. సుధాకర్ రాకముందుగానే స్కాచ్ తాగడం అలవాటు చేసుకున్నాడు లక్ష్మీపతి, పార్టీ ప్రారంభంలోనే స్పృహ తప్పడం ఆనవాయితీ అయిపోయింది. మిగిలిన రాత్రంతా సుధాకర్ కోసం నందిత కూర్చునేది. సుధాకర్‌కి వడ్డన చేసేది. ఓసారి సుధాకర్ నిద్రపోతున్న లక్ష్మీపతిని మంచం మీదనే వదిలేసి, నందితని రాత్రి పదకొండుగంటలకి ఇలియట్స్ బీచికి తీసుకువెళ్ళాడు. ఓ రోజు రాత్రి ఇద్దరూ బిలాల్‌లో టీ తాగారు. క్రమంగా ప్రతి రాత్రీ నందిత, సుధాకర్‌లు షికార్లు తిరిగే రాత్రులుగా తయారయ్యాయి.

వయస్సులో ఉన్న స్త్రీ, అంతస్తునీ, అర్హత లేని స్నేహాన్నీ, అలవాటు లేని స్కాచ్‌నీ మరిగిన భర్తతో కాపరంలో ఏం నష్టపోతుంది? తననితనే నష్టపోతుంది.

ఓ చల్లటి రాత్రిలో బీచ్ గాలికి వణికే నందిత భుజం చుట్టూ గ్వాలియర్ కోటుని కప్పాడు సుధాకర్. ఆ రాత్రే కారులో ఇంటికి తిరిగి వస్తూ అతని భుజం మీద తల పెట్టుకుంది. ఇంటికి వచ్చాక గ్వాలియర్ కోటుని తీసేసింది. దానితో పాటు ఆకలితో, ఉడికే రక్తంతో వణికే శరీరం మీద ఉన్న షిఫాన్ చీరనీ తొలిగించింది. జాకెట్టు హుక్స్ పిగిలిపోయాయి. ఆ రాత్రి సుధాకర్ ఇంటికి వెళ్ళడం మరిచిపోయాడు. బెంజికారు విండ్ స్క్రీన్ మీద మంచు బొట్లని తెల్లవారు ఝామున మూడు గంటలకి తన చీరకొంగుతో తుడిచింది నందిత.

అది కేవలం ప్రారంభం.

●●●

20

నీతి కూడా ఓ అలవాటు. గాంధీగారిని జేబులు కొట్టమంటే ఆయనకి గుండెపోటు రావచ్చు. మంచి బతుకూ వ్యసనమే. అలాగే అవినీతి కూడా, అలవాటుగా మారాక దాన్ని అలంకరించుకోడానికి ప్రయత్నిస్తారే కానీ, వదులుకోడానికి ప్రయత్నించరు. దాన్ని సమర్థించుకోడానికి ప్రయత్నిస్తారు. కాపాడుకోడానికి ప్రయత్నిస్తారు. పంచిపెట్టడానికి ప్రయత్నిస్తారు. చుట్ట కాల్చేవాడు పక్కవాడికి ఆనందంగా తీసి ఇస్తాడు. ఆపిల్ జ్యూస్ తాగేవాడు. పక్కవాడికి మరో గ్లాసు ఇవ్వాలని ప్రయత్నించడు. దురలవాటుని పంచడంలో సరదా ఉంది. పెంచడంలో 'రంజు' ఉంది.

లక్ష్మీపతి రోజూ నిద్రపోవడానికి కొత్త కొత్త స్కాచ్ లను వాడాడు సుధాకర్. నందితతో కొత్త కొత్త ఆనందాలను పంచుకున్నాడు.

ఆమెకి ఖరీదైన బహుమానాలు ఇచ్చినప్పుడల్లా, లక్ష్మీపతికి ఖరీదైన బహుమతులందాయి. క్రమంగా అతని స్థాయి పెరిగింది. అప్పుడప్పుడు నందిత సుధాకర్ ఆఫీసుకి ఫోన్ చేసి అతని బెంజ్ కారు తెప్పించుకుంటోంది.

శని, ఆదివారాలు ముగ్గురూ కలిసి పాండిచ్చేరి వెళ్ళారు. పల్లవన్ తాంగల్ వెళ్ళి పక్షుల్ని చూశారు. మహాబలిపురం గోల్డెన్ బీచ్‌లో ముగ్గురూ కలిసి షాంపేన్ తాగారు. ముందు షాంపేన్ వగరుగా, పొగరుగా కనిపించింది నందితకి. కానీ అలా తాగడం బాగుంది. తాగే బృందం బాగుంది. తాగాక మత్తు బాగుంది. అయితే ఆ మత్తు లక్ష్మీపతికి ఎక్కువ కావాలి. అతనికి ఎక్కువ కావడం సుధాకర్‌కీ, నందితకీ కావాలి. ఇది నగర సంస్కారం తలకెక్కించిన మత్తు. ప్రతి వికారానికీ ఓ త్రోవ ఉంటుంది. లక్ష్మీపతి మెట్టెక్కి పై అంతస్తుకి ఎగబాకడానికి ఆయన చెల్లించే ఖరీదు ఈ మత్తు. అయితే అతను దీన్ని దురదృష్టంగా భావించడం లేదు. అది అతని అదృష్టం.

ఈ కథలో రెండు మెలికలున్నాయి.

ధనవంతుడు పేదవాడైతే, కాస్త ప్రయత్నంలో పేదరికానికి అలవాటు పడతాడు. కానీ పేదవాడు ధనవంతుడైతే మళ్ళీ పేదరికానికి దిగి రావడానికి అంగీకరించలేడు. ముఖ్యంగా మధ్యతరగతి జీవితంలో గడిపే వ్యక్తికి పై అంతస్తు రుచి వదలలేనిది, వదలాలని లేనిదీను.

లక్ష్మీపతి స్థాయిని సుధాకర్ పెంచుతున్నాడు. లక్ష్మీపతి పెరగడంలేదు. కానీ తను పెరుగుతున్నాననుకుంటున్నాడు. నందిత సుఖాన్ని పెంచుకుంటోంది. ఇద్దరూ రెండు విచిత్రమైన కోరుకున్న కలల్లో బ్రతుకుతున్నారు.

పుట్టినరోజుకి బ్రేస్‌లెట్ కొనుక్కుంటానంది నందిత. పెళ్ళానికి బ్రేస్‌లెట్ కొనిచ్చే స్థాయిలో లేడు లక్ష్మీపతి.

"కొనుక్కో, నీకేం తక్కువ?" అన్నాడు నవ్వుతూ.

"మీరు కొనాలి కదా?" అంది నందిత.

లక్ష్మీపతి సుతారంగా పెళ్ళాం బుగ్గపుణికి, "మై డియర్ పార్టనర్! ఇవాళ రాత్రి కాస్సేపు ఎక్కువ నిద్రపోతాను. బ్రేస్‌లెట్ సుధాకర్ కమిట్ అయ్యేదాకా నిద్రపోతాను. సరేనా?" అన్నాడు.

నందిత ఆశ్చర్యపోయింది. కానీ విచిత్రం. షాక్ కాలేదు. ఈ వ్యవహారం ఏదో ఒక రోజు తెలుస్తుందని, తెలియక తప్పదనీ నందితకి తెలుసు. తెలిసినప్పుడు "ఇదంతా నీ వల్లే"! అని తగాదా పెట్టుకుందామనుకుంది. అతనెంతగా తన ప్రవర్తనకి దోహదం చేశాడో ఎత్తి చూపుదామనుకుంది. కానీ ఆ విషయం అతనికి అప్పటికే తెలుసునని, తను ఇక నిష్ఠూరంగా మాట్లాడే అవకాశం లేదని తెలిసి కాస్త నిరుత్సాహపడింది.

సుధాకర్‌తో అంది "మా ఆయనకి తెలుసు" అని.

సుధాకర్ నవ్వి, "నాకు తెలుసు" అన్నాడు.

ఏమైనా డబ్బు రుచి అన్నిటికన్నా గొప్పది. అంతకంటే అంతస్తు రుచి ఇంకా వెర్రెక్కిస్తుంది. ఆ వెర్రిలో ఉన్నాడు లక్ష్మీపతి. సుధాకర్‌కి ఆ అంతస్తుకి ఎదగడం కష్టమూ కాలేదు, నష్టమూ లేదు. ఇది మొదటి మెలిక.

ఇంతకీ సుధాకర్ భార్య ఏం చేస్తోంది? ఆవిడెవరు? సుధాకర్ భార్య పేరు మోనా. వాళ్ళ నాన్న మిలటరీలో కల్నల్. ఆయనకి మోనాలిసా అన్నా, రష్యన్ వోడ్కా అన్నా, బ్లడీ మేరీ అన్నా, 303 బోర్ తుపాకీ అన్నా, ఫ్రెంచి ముద్దు అన్నా చాలా ఇష్టం. ఆయన బంగ్లాదేశ్ యుద్ధంలో గాయపడి ఓ కాలునీ, రెండు పళ్ళనీ నష్టపోయాడు. ఒక విశిష్ట సేవా మెడల్‌నీ, డయాబిటీస్‌నీ సంపాదించుకున్నాడు. దరిమిలా ఆయన మిగిలిన కాలుకి శరీరం బరువై, వీల్ చెయిర్‌ని ఆశ్రయించుకున్నాడు. కూతురుకి మోనాలిసా పేరుపెట్టుకున్నాడు.

మోనాకి ఇద్దరు పిల్లలు. కనడం బాధ్యత కనక, ఇద్దరు అబ్బాయిల్ని కని, ఊటీ పబ్లిక్ స్కూలులో చేర్పించింది. పిల్లలు అప్పుడే పూసిన జినియా పువ్వుల్లాగా, కంపోస్టు వేసి పెంచిన కాలీఫ్లవర్‌ల లాగా కాస్త ఓవర్ సైజులో ఉంటారు. మోనా ఎక్కుపెట్టిన తుపాకీలాగా

ఉంటుంది. చూడగానే మిలటరీ ఆయన కూతురనిపించదు. ఆవిడే మిలటరీ మనిషిలాగా ఉంటుంది. ఆమె ముఖంలో అవయవాలన్నీ నిర్దుష్టంగా ఒకటికి రెండుసార్లు గీతల్ని సవరించుకుని మరీ బ్రహ్మ సృష్టించాడనిపిస్తుంది. శరీరం పోత పోసిన ఉక్కులాగా ఉంటుంది. ఆలోచనలు ఫిరంగి గుండులాగా పేలుతాయి.

ఇలాంటి మనిషికి బొచ్చుకుక్కల మీదా, ఇటాలియన్ స్పాగిట్టీ మీదా, లిప్ స్టిక్కుల మీదా, బసోటా పార్టీల మీదా మనసుండాలి. కానీ ఆశ్చర్యంగా వెంకటగిరి చీరల మీదా, ఉల్లిపాయ పప్పుపులుసు మీదా, సెనగపప్పు బూరెలమీదా, భద్రాచలం యాత్రలమీదా మక్కువ ఎక్కువ. అలాగని, కేవలం సంప్రదాయాన్నే ప్రేమించే సనాతనం కాదు. తను నమ్మిన అలవాట్లను అతి క్రూరంగా పాటించే మోడరన్ లేడీ.

సుధాకర్ లాగా చిరుతిళ్ళు ఆమెకి అలవాటు లేదు. మృష్టాన్న భోజనం ఆమెకిష్టం. కార్లలో ముద్దుపెట్టుకోవడం ఆమెకి నచ్చదు. దారిలో, అందాకా ఓ పెగ్ సిప్ చెయ్యడం ఆమెకి అలవాటు లేదు. ఆమెకి భోజనం ఓ కార్యక్రమం. ఆనందం ఓ ఉద్యమం, సెక్స్ వేళపాటున సాగే ఓ అంశం. ఇక్కడే సుధాకర్‌కీ, మోనాకీ పొంతన కుదరలేదు. అయితే సుధాకర్ తెలివైనవాడు. భార్యతో తగాదా పడే రకం కాదు. పడాల్సిన అవసరమూ లేదు. కల్నల్‌గారు పోయాక ఆస్తంతా ఒక్కగానొక్క కూతురుకి వస్తుంది. కాగా, భార్యకి పద్ధతులున్నాయేకానీ, మూర్ఖత్వం లేదు. భార్యాభర్తల మధ్య స్వభావాల్లో వైవిధ్యం రాజీపడలేనంత ఇబ్బందికరమైన విషయం కాదు. అయినా చాలామంది అమ్మాయిలతో రాజీపడడం తెలిసిన సుధాకర్‌కి ఇది కష్టమూ కాదు. సుధాకర్ గడుసువాడు. ఎదుటి వ్యక్తిని, ముఖ్యంగా అమ్మాయిలను ఆనందపరిచే ఇచ్చకాలు చెప్పడం తెలిసిన మనిషి అతను.

సుధాకర్ కాంపులు తిరగడం మోనాకి అలవాటే. పార్టీలూ అలవాటే. కానీ వరస తప్పకుండా ప్రతిరోజూ అర్ధరాత్రి ఇంటికి రావడం ఆమెని ఆశ్చర్యపరచింది. అంతకంటే అందుకు కారణం తెలుసుకోవాలని కుతూహలం కలిగింది. తెలుసుకోడానికి ఆమె మార్గాలు ఆమెకు ఉన్నాయి. ఆఫీసుకి బయలుదేరేముందు అతని కారు మీటరు రీడింగు చూసింది. రాత్రి వచ్చాక, రీడింగు గమనించింది. మరీ పాతిక కిలోమీటర్ల లోపుగానే కారు నడిచింది. సుధాకర్ వెదుక్కుంటున్నది ఆనందమే అయితే ఆ ఆనందం నగరం పొలిమేరలు దాటలేదు.

వాళ్ళ నాన్న పెళ్ళి అవుతూనే ఆమెకి ఓ ఫియట్ కొనిచ్చాడు. కానీ ఆ రోజు దాన్ని వాడదల్చుకోలేదు మోనా. ఓ స్నేహితురాలికి ఫోన్ చేసి, తన కారు ట్రబులిచ్చిందనీ, ఆవిడ కారు పంపమనీ అడిగి కారు తెప్పించుకుంది. సాయంకాలం మోనా భర్త ఆఫీసు దగ్గరకి వచ్చింది. కాస్త పక్కగా పార్క్ చేసింది. ఆఫీసులోకి వెళ్ళలేదు. ఆఫీసులో నుంచి ఠంచన్‌గా అయిదుగంటలకి బయటికి వచ్చి బెంజ్ ఎక్కిన భర్తని అనుసరించింది. కమాండరన్ చీఫ్ రోడ్డులో గీతా హోటల్ దగ్గర కారాగింది. భర్త వెళ్ళాక ఆ హోటల్ బయట ఉన్న కిళ్ళీకొట్టు దగ్గరికి వెళ్ళింది. ఈ కిళ్ళీకొట్టు దగ్గర భర్తకేం పని? కొట్లో జర్దా కిళ్ళీ సామాన్లున్నాయి. సిగరెట్లున్నాయి. ఫాన్సీ వస్తువులున్నాయి. సుధాకర్ ఇక్కడేం కొంటున్నాడు?

ఫాషన్ బుల్‌గా ఉన్న ఆమెని చూసి ఓనర్ సర్దార్ నవ్వాడు. లోపల్నుంచి కారు దగ్గరకి వచ్చాడు. "క్యా హై మేమ్ సాబ్?" అన్నాడు.

ఏం చెప్పాలో మోనాకి అర్ధం కాలేదు. "మా ఆయన ఇందాకే ఢిల్లీ నుంచి వచ్చారు. ఆయనకి.." ఆగింది. కేవలం నోటికొచ్చిన మాటగానే అంది.

'సాబ్ ఏ బ్రాండ్ వాడుతారు మేడమ్? బ్లాక్ డాగ్, నెపోలియన్, కూర్వాయిజర్?'

అర్ధమైంది. ఫారిన్ డ్రింక్స్

"ఇప్పుడొచ్చినాయనకి ఏమిచ్చావు?"

"టీచర్స్ మేమ్ సాబ్! ఆ సాబ్ కి రోజూ ఓ టీచర్స్ కావాలి. వన్ లీటర్ బాటిల్. "

"మా ఆయనకి ఫోన్ చేసి వస్తాను!" అని కారు స్టార్ట్ చేసింది.

ప్రతిరోజూ లీటర్ స్కాచ్ ఖర్చు చేసే కంపెనీలో గడుపుతున్నాడన్నమాట! ఆ తర్వాత ఎక్కువ శ్రమపడకుండానే రాత్రిపదకొండు గంటలకి బీచ్ రోడ్డులో బుహారీ రెస్టారెంట్ చెట్ల కింద, వెన్నెల నీడల్లో ఇద్దరి పెదాలూ కలవడం గమనించింది. నందిత చాలా అందంగా, అనుభవించదగినదిగా కనిపించింది. సుధాకర్ అభిరుచి ఆమెని బాధపెట్టలేదు. కానీ సుధాకర్ అవినీతి ఆమెను తాచుపాములాగా రెచ్చిపోయేటట్టు చేసింది. ఆ చీకటి ముద్దు ఆమెని మరింత కోతపెడుతూండగా, మూడు ఐస్ క్రీమ్‌లు పట్టుకుని మరో వ్యక్తి కారు దగ్గరికి రావడం గమనించింది. వెన్నెట్లో లక్ష్మీపతి సుధాకర్ కంటే స్థాయిలో తక్కువని అర్థమవుతోంది. ముగ్గురూ కబుర్లు చెప్పుకుంటూండగా కారు కదలడం ఆమెలో విచిత్రమైన కదలికలను కలిగించింది.

మోనా అలకలు పోయే మనిషి కాదు. అల్లరి చేసే మనిషీ కాదు. జీవితాన్ని అల్లరి చేసుకునే మనిషీ కాదు. ప్రతి రాత్రీ నందిత దక్కించుకునే సెక్స్ తను నష్టపోయిన ఆనందమని ఆమెకి అర్థమవుతోంది. ఆ ఆనందం తన హక్కు.

సుధాకర్ అలాంటి ఆనందాన్ని మరో చోట వెదుక్కుంటున్నాడు.

ఆవిడ బుర్రకి మిలటరీ అలవాట్లున్నాయి. ఆమెలో మిలటరీ ఆవేశం ఉంది. భర్త మీద ప్రతీకారాన్ని మిలటరీ పద్ధతిలో ప్లాన్ చేసింది. ఓ రాత్రి లక్ష్మీపతి ఇంట్లో లేని రాత్రి సుధాకర్ తన వంతు ఆనందాన్ని ఆస్వాదించి ఇల్లు చేరేసరికి మోనా నైట్ గౌన్‌లో వరండాలోనే ఉంది. ఆమె చేతిలో ప్రిన్స్ హ్యూబర్ట్ పోలినాక్ రెడ్‌లైన్ ఉంది. శరీరం స్పష్టంగా కనిపించే రకం నైట్ గౌన్ వేసుకుంది.

"హల్లో డార్లింగ్!" అన్నాడు సుధాకర్.

"హల్లో డియర్!" అంది మోనా. అతని శరీరం మీద మరో స్త్రీవాసన తెలుస్తోంది.

బెడ్ రూములో సుధాకర్ అడుగుపెట్టగానే, "మీట్ మై బాయ్ ఫ్రెండ్!" అంది మంచం చూపిస్తూ.

మంచం మీద లక్ష్మీపతి ఆనందంగా - తన లుంగీ కట్టుకుని ఉన్నాడు. అతని చేతిలో టీచర్స్ స్కాచే ఉంది. అతని ముఖంలో తరచుగా కనిపించే చిరునవ్వే ఉంది.

"పతికి టీచర్ ఇష్టమట. నువ్వు అలవాటు చేసిందే కదా! గీతా హోటల్ పాన్ షాప్‌లోంచే తెచ్చాను. సర్దార్ ఎప్పుడూ మంచి సరుకే ఇస్తాడు - డిపెండబుల్!"

సుధాకర్ చాచి మోనాని చెంపమీద కొట్టాడు.

మోనాలో మిలటరీ రక్తం పొంగింది. ఆ రక్తానికి ఫ్రెంచి పోలినాక్ సహకరించింది. అంతకంటే బలంగా పక్క ఇంట్లోకి కూడా వినిపించేలాగా కల్నల్ గారి 303 తుపాకీలాగా, సుధాకర్ చెంప మీద కొట్టింది. ఆ దెబ్బకి లక్ష్మీపతి ఒడిలో పడ్డాడు సుధాకర్.

ఆ తర్వాత మరో గంటకి ముగ్గురూ రాజీ పడ్డారు. సుధాకర్, మోనా ఒకరిచెంపమీద ఒకరు తడువుకుని పగలబడి నవ్వుకున్నారు. నీతి ముసుగు తొలిగిపోయాక ఆనందానికి గణితమే కొలబద్ద, నీ ఆనందానికి నీకో కొత్తదారి కావాలి. నా ఆనందానికి నాకో కొత్తదారి కావాలి. అది అవసరమైనప్పుడు ఇదీ అవసరమే! అది సాధ్యమైనప్పుడు ఇదెందుకు సాధ్యం కాదు? ఇద్దరికీ ఒకే రూల్స్ వర్తించాలి. నువ్వు ఆపిల్ పండు తింటూ నన్ను తినొద్దనడం ఏం న్యాయం?

నాగరికత, జీవనసరళి, మారే సమాజం, అప్పటి పరిస్థితులు ఆ రెండు జంటల్నీ ఆనందంగా రాజీపడే పొరపాటు, ఆనందానికి రాజీపడే జంటలుగా తీర్చిదిద్దినా, మరో ఇరవై ఏళ్ళకి అది ఫాషనూ, సామాన్యమూ అయిపోయింది. ఇందుకు ప్రఖ్యాత రచయిత విక్రమ్ చందా మాటలే సాక్ష్యం!

"…that below the austere surface of Indian Conservatism is a fluid and lusty carnival of sex… but we live, sexually, this curious patch work arrangement of cynicism and naivete, of experience and innocence, of public posturings and not, so – hidden hedonism."

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments